Wstęp do translatoryki - opis przedmiotu

Informacje ogólne

Nazwa przedmiotu	Wstęp do translatoryki
Kod przedmiotu	09.4-WH-FGP-WDT
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Filologia / Filologia germańska
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie

Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	niemiecki
Sylabus opracował	• dr Karolina Rapp

Formy zajęć

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem zajęć jest zapoznanie studentów z podstawową terminologią z dziedziny translatoryki, wskazanie zasadniczych problemów pojawiających się w procesie przekładu ustnego i pisemnego tekstu oraz omówienie technik i operacji translatorycznych stosowanych przez tłumaczy w celu radzenia sobie z nimi. Niemniej istotnym aspektem zajęć jest przedstawienie rodzajów i historii przekładu, specyfiki zawodu tłumacza, różnorodnych aspektów tłumaczenia jako procesu językowego i interkulturowego, głównych typów przekładu ustnego i pisemnego, zasad oceny przekładu oraz etycznego wymiaru pracy tłumacza. Uczestnicy kursu poznają zaawansowane metody translatorycznej analizy, interpretacji i wartościowania tekstów.

Wymagania wstępne

Brak

Zakres tematyczny

Zakres tematyczny zajęć obejmuje następujące zagadnienia:

- współczesna i historyczna myśl przekładoznawcza
- charakterystyka poszczególnych rodzajów przekładu pisemnego i ustnego (przekład tekstów pisanych, tłumaczenie konsekutywne, symultaniczne, à vista, szeptane, środowiskowe, przekład audiowizualny)
- cechy przekładu jako aktu komunikacji międzyjęzykowej i międzykulturowej (model komunikacyjny O. Kadego)
- typy odpowiedników międzyjęzykowych (pojęcie ekwiwalentu pełnego, częściowego i zerowego)
- pojęcie przekładalności (aksjomat W. Kollera i spór o uniwersalia) i zjawisko nieprzekładalności (kulturowej i językowej)
- sposoby radzenia sobie z nieprzekładalnością względną, transfer i werbalizacja
- maksymy przekładowe oraz typy błędów przekładowych
- warsztat tłumacza: etapy procesu przekładu (zasady wstępnej analizy tekstu, wariantowe poszukiwanie ekwiwalentu, rola tekstów paralelnych)
- adekwatność, akceptowalność i lojalność w przekładzie
- hierarchia rodzajów znaczenia a typ komunikatu
- kolokacje, idiomy, neologizmy, archaizmy, fałszywi przyjaciele tłumacza, interferencja, językowe sposoby eufemizowania

Metody kształcenia

Wykład informacyjny, metoda przypadków, wykład problemowy, symulacja, dyskusja, praca indywidualna i w grupach

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawową terminologię z dziedziny translatoryki	• KN1_W02	• kolokwium • odpowiedź ustna • praca pisemna	• Ćwiczenia
Student zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony prawa autorskiego	• KN1_W09	• kolokwium • odpowiedź ustna • praca pisemna	• Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma świadomość złożonej natury języka oraz historycznej zmienności jego znaczeń	• KN1_W10	• kolokwium • odpowiedź ustna • praca pisemna	• Ćwiczenia
Student potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonych zadań	• KN1_K04	• kolokwium • praca pisemna	• Ćwiczenia
Student prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu tłumacza	• KN1_K05	• kolokwium • odpowiedź ustna • praca pisemna	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnych ocen z kolokwiów, prac pisemnych i odpowiedzi ustnych; obecność i aktywność na zajęciach; terminowe wykonywanie zadań domowych.

Literatura podstawowa

- Koller, W.: Einführung in die Übersetzungswissenschaft, Wiebelsheim 2001.
- Pieńkos, J.: Podstawy przekładoznawstwa. Od teorii do praktyki, Kraków 2003.
- Tryuk, M.: Przekład ustny konferencyjny, Warszawa 2007.
- Dąmbska-Prokop U., Mała encyklopedia przekładoznawstwa, Częstochowa, 2000.
- Kubińska, O., Kubiński, W. (red.), Przekładając nieprzekładalne, Gdańsk, 2000 (I), 2005 (II), 2008 (III).
- Snell-Hornby, M., Hönig H.G., Kussmaul P., Schmitt P.A. (Hrsg.): Handbuch Translation. Tübingen 1998.
- Hönig, H.: Strategie der Übersetzung : ein Lehr- und Arbeitsbuch, Tübingen 1991.
- Ponadto dodatkowa, indywidualnie dobrana przez wykładowcę literatura, każdorazowo udostępniana studentom.

Literatura uzupełniająca

- Eco, U.: Quasi dasselbe mit anderen Worten. Über das Übersetzen, übers. von B. Kroeber, München 2006.
- Dedecius K., Notatnik tłumacza, Warszawa, 1988.
- Lipiński, K.,Vademecum tłumacza, Kraków 2000.
- Tryuk, M., Przekład ustny środowiskowy, Warszawa 2006.
- Tryuk, M., Przekład ustny konferencyjny, Warszawa 2007.
- Tomaszkiewicz, T., Przekład audiowizualny, Warszawa 2008.
- Grucza, F., Tłumaczenie, teoria tłumaczeń, translatoryka, [w:] F. Grucza (red.), Problemy translatoryki i dydaktyki translatorycznej, Wyd. UW, 1986.
- Hejwowski K., Przekład: mity i rzeczywistość. Kognitywno-komunikacyjna teoria przekładu, PWN, 2004.
- Ende, A-K., Weilandt, A: Alles hängt mit allem zusammen: translatologische Interdependenzen : Festschrift für Peter A. Schmitt, Berlin 2013.
- Thome, G.: Übersetzen als interlinguales und interkulturelles Sprachhandeln: Theorien – Methodologie – Ausbildung (TRANSÜD. Arbeiten zur Theorie und Praxis des Übersetzens und Dolmetschens), Berlin 2012.
- Ponadto dodatkowa, indywidualnie dobrana przez wykładowcę literatura, każdorazowo udostępniana studentom.

Uwagi

Brak

Zmodyfikowane przez dr Karolina Rapp (ostatnia modyfikacja: 29-04-2017 19:26)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ